

PARAULA I VIDA

Reconstruir i recomençar, amb paciència i constància

Setembre marca la represa de les coses «normals», que retornen amb la seva bellesa, però també amb la seva grisor i a vegades amb un cert desencís, perquè potser esperem massa del que la vida ens hauria de donar en aquest món. Ens convé tornar a reflexionar sobre la manera com ens sabem prendre la vida, els problemes, les decepcions, les possibilitats... Hem d'aprendre a ser feliços, que és tot un art. El Papa Francesc el mes de juny passat va recordar que «ens cal una mirada nova sobre nosaltres mateixos i sobre la realitat, cultivant en aquests temps de pandèmia la confiança d'estar en les mans de Déu i, al mateix temps, esforçar-nos tots per reconstruir i recomençar, amb paciència i constància, per així sortir bé de la pandèmia».

Un nou curs ens espera, a semblança dels estudiants que inicien aquesta setmana entrant una nova etapa de la seva vida. Tots hauríem de programar de nou la nostra vida quotidiana. ¿I si aprenguéssim a «prioritzar» bé les nostres ocupacions, valors, sentiments, i sobretot si sabéssim destriar bé el que és més important del que ho és menys? Ara que hi som a temps, pensem en el que volem que sigui el més important del nostre viure en aquest nou curs, i donem-li prioritat, temps, dedicació i mitjans. El primer ha de ser el Senyor, certament, i després, què hi posem? ¿la família, un mateix o bé els altres, la salut, la feina, l'esport, els diners, la formació, la cultura, un hobby? Fem-li cas a Jesús quan ens diu: «*Busqueu primer el Regne de Déu i fer el que Ell vol, i tota la resta us ho donarà de més a més*» (Mt 6,33).

Vivim en un món en el qual tenir fe i ser cristià és un fet diferencial i cal que sapiguem donar raons de la nostra fe i de la nostra esperança. Ser batejat en Crist, portar el seu nom inscrit en els nostres cors, i fer l'opció de vida pel Senyor en un univers multicultural i multireligiós, no és l'única opció possible i, per això, cal saber donar raons i desenvolupar una apologia intel·ligent de la pròpia fe. Ens hi exhorta Sant Pere: «*Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança*» (1Pe 3,15).

Ara que comencem un nou curs pastoral, ¿i si ens comprometem a invertir una mica de temps per tal de formar-nos millor com a cristians? Només un cristià que conegui i estimi Jesucrist, que aprofundeixi en la seva Paraula, podrà donar raó de la seva esperança de forma raonada, convincent i fidel.

Animem-nos a trobar temps per a la pròpia formació, i veurem que tota la nostra vida apostòlica se'n beneficia. L'Escola de formació permanent del Bisbat d'Urgell, ens hi pot ajudar. Té lloc cada quinze dies, trobant-nos a Balaguer. Cerqueu-ne informació a la pàgina web de la Diòcesi.

Així mateix, ¿per què no donar una mica del nostre temps i de les nostres possibilitats econòmiques als qui ens necessiten? És la millor inversió. Donar i donar-se. A imitació de Jesús. Hi ha ple de voluntariats a realitzar i hi ha ple de causes solidàries i caritatives a sostenir. Ànims. Bon nou curs pastoral a tots!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Memòria dels beats d'Urgell

La Diòcesi d'Urgell va celebrar el dia 13 d'agost amb molta joia i devoció la memòria dels beats Mn. Josep Tàpies i sis companys preveres urgellitans màrtirs a Salàs de Pallars en la persecució religiosa per odi a la fe que va tenir lloc als inicis de la Guerra Civil Espanyola. El Papa Benet XVI els va declarar beats en una cerimònia a Sant Pere de Roma el 29 d'octubre de 2005, el mateix any que ell va ser elegit Pontífex de l'Església. A la Catedral de Santa Maria, on reposen les despulles dels beats màrtirs, es van celebrar eucaristies i un senzill però emotiu acte de veneració presidit pel Vicari general i Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Ignasi Navarri. També a altres llocs de la Diòcesi es va fer memòria agraïda dels beats màrtirs urgellencs, especialment a les parròquies on havien nascut o havien servit.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Perdre avui per guanyar per sempre

Els evangelistes recullen els fets de la vida de Jesús i els expliquen cadascú al seu estil, amb el seu vocabulari, remarcant uns aspectes i callant-ne altres, segons el pla de la seva obra. I ens farà bé, de tant en tant, comparar la manera com explica un evangelista o l'altre el mateix fet. Això ens passa avui, amb la professió de fe de Pere, que llegim a l'evangeli de sant Marc si la comparem amb Mateu.

Jesús amb els seus apòstols s'han retirat a la regió de Cesarea de Filip, als confins del nord del país. Tot fent camí, Jesús els pregunta què diu la gent d'ell. La resposta no és difícil, només cal haver escoltat els comentaris del poble. Primer l'un després l'altre, els apòstols des-

granen una varietat de respostes: que si Joan Baptista, o Elies, Jeremies o algun dels profetes...

Quan ja tots han dit la seva, Jesús insisteix en la pregunta però ara personalitzant: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?». Ara la cosa canvia: es fa el silenci, es creuen mirades, algun xiuxieig... Passat el temps i davant la insistència de Jesús, respon Simó Pere: «*Vós sou el Messies*». Exacte. Pere ha clavat la resposta. A l'evangeli ja no es recullen altres possibles respostes dels apòstols.

(Si llegim al passatge a Mateu, hi trobarem que Jesús fa una lloança i felicitació a Pere perquè això no ho diu per ell mateix sinó que li ho ha revelat el Pare del cel i li promet fer-lo pedra —fonament de

l'Església. Aquest text és a la base de la teologia del Primat. Marc no ho diu.)

Jesús deuria quedar pensatiu sobre què entendrien els apòstols per ser el Messies. Per això, al cap d'un estona, es decideix a explicar-los-hi: «... *el Messies ha de patir molt... l'han de rebutjar, ha de ser mort i al cap de tres dies ressuscitarà*». I encara que els ho deia amb tota claredat, els apòstols no ho entenien. Tant que Pere, qui si no, pensant fer-li un favor el contradigué. La reacció de Jesús és fulminant: es girà i davant de tots i sense embuts li engalta a Pere: «*Fuig d'aquí, Satanàs, no penses com Déu sinó com el homes*».

(Mateu, més discret, en el seu evangeli, diu que Pere prengué apart a Jesús

per contradir-lo. La resposta de Jesús és igualment recriminatòria, però en privat.)

Continua el relat de Marc. Passats uns dies i quan ja s'han retrobat amb les multituds, Jesús ensenya a la gent sobre el seu seguiment: «*Si algú vol venir... que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà. Qui la perdi per mi, la salvarà*». Aquí hi ha el tema d'avui.

Guanyar o perdre la vida per a Jesús no és un joc. És una opció: retindrem el poc que tenim, el que és material i caduc o hi renunciem per apostar fort per la vida eterna?

En Jesús, perdre és la primera condició per guanyar.

Mn. Ramon Sàries

PALABRA Y VIDA

Reconstruir y recomenzar, con paciencia y constancia

Septiembre marca la reanudación de las cosas «normales», que retornan con su belleza, pero también con su monotonía y a veces con cierto desencanto, porque quizás esperamos demasiado de lo que la vida nos debería dar en este mundo. Nos conviene volver a reflexionar sobre la forma en que nos sabemos tomar la vida, los problemas, las decepciones, las posibilidades... Tenemos que aprender a ser felices, que es todo un arte. El Papa Francisco el pasado mes de junio recordó que «necesitamos una mirada nueva sobre nosotros mismos y sobre la realidad, cultivando en estos tiempos de pandemia la confianza de estar en las manos de Dios y, al mismo tiempo, esforzarnos todos para reconstruir y recomenzar, con paciencia y constancia. para así salir bien de la pandemia».

Un nuevo curso nos espera, a semejanza de los estudiantes que inician esta semana entrante una nueva etapa de su vida. Todos deberíamos programar de nuevo nuestra vida cotidiana. ¿Y si aprendiéramos a «priorizar» bien nuestras ocupaciones, valores, sentimientos, y sobre todo si supiéramos distinguir bien lo que es más importante de lo que lo es menos? Ahora que estamos a tiempo, pensemos en lo que queremos que sea lo más importante de nuestro vivir en este nuevo curso, y démosle prioridad, tiempo, dedicación y medios. Lo primero tiene que ser el Señor, ciertamente, y luego, ¿qué ponemos? ¿la familia, uno mismo o bien los demás, la salud, el trabajo, el deporte, el dinero, la formación, la cultura, un hobby? Hagamos caso a Jesús cuando nos dice: «Buscad sobre todo el Reino de Dios y su justicia, y todo lo demás se os dará por añadidura» (Mt 6,33).

Vivimos en un mundo en el que tener fe y ser cristiano es un hecho diferencial y es necesario que sepamos dar razones de nuestra fe y de nuestra esperanza. Ser bautizado en Cristo, llevar su nombre inscrito en nuestros corazones, y hacer la opción de vida por el Señor en un universo multicultural y multireligioso, no es la única opción posible y, por ello, hay que saber dar razones y desarrollar una apología inteligente de la propia fe. Nos exhorta San Pedro: «Estad siempre dispuestos para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza» (1Pe 3,15).

Ahora que empezamos un nuevo curso pastoral, ¿y si nos comprometemos a invertir un poco de tiempo para formarnos mejor como cristianos? Sólo un cristiano que conozca y ame a Jesucristo, que profundice en su Palabra, podrá dar razón de su esperanza de forma razonada, convincente y fiel. Anímonos a encontrar tiempo para la propia formación, y veremos que toda nuestra vida apostólica sale beneficiada. La Escuela de formación permanente de la Diócesis de Urgell, nos puede ayudar. Tiene lugar cada quince días, encontrándonos en Balaguer. Buscad información en la página web de la Diócesis.

Asimismo, ¿por qué no dar un poco de nuestro tiempo y de nuestras posibilidades económicas a quienes nos necesitan? Es la mejor inversión. Dar y darse. A imitación de Jesús. Hay muchos voluntarios a realizar y hay muchas causas solidarias y caritativas a sostener. ¡Ánimo! ¡Un fecundo nuevo curso pastoral a todos!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Nomenaments a la Diòcesi

L'Arquebisbe-bisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives i Sicília ha fet pública la següent previsió de nomenaments. La presa de possessió es farà en temps oportú, segons convingui en cada cas

Nomenaments parroquials

- **Mn. Jordi Profitós i Freixanet**, Rector de la Parròquia de Santa Maria de Balaguer.
- **Mn. Joan Pujol i Balcells**, Capellà Custodi del Santuari del Sant Crist de Balaguer.
- **Mn. Joan Pujol i Balcells**, Administrador parroquial de les parròquies de Sant Salvador de Gerb; Sant Joan Baptista de Tèrmens; Santa Maria de Menàrguens; Santa Margarida de La Ràpita i Sant Miquel de Vallfogona de Balaguer. Adscrit a la Parròquia de Santa Maria de Balaguer.
- **Mn. Pere Cañada i Illa**, Adscrit a la Parròquia de Santa Maria de Balaguer. Cessa dels serveis parroquials actuals.
- **Mn. Carles Albert Ospina i Hurtado**, Rector de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Linyola i de la Parròquia de Sant Miquel de Vallverd d'Urgell. Continua amb els serveis parroquials actuals.
- **Mn. Josep Caba i Masana**, Diaca adscrit a les parròquies de la Mare de Déu Assumpta de Linyola i de Sant Miquel de Vallverd d'Urgell. Cessa com a Diaca adscrit dels serveis parroquials actuals.

- **Mn. Emili Villegas Artacho**, Rector de la Parròquia de la Mare de Déu de Valldeflors de Tremp i de les parròquies de la Mare de Déu Assumpta d'Eroles; Santa Maria de Mur; Santa Anna de Puigverd; Sant Martí de Talarn; Sant Joan Baptista de Palau de Noguera; la Mare de Déu del Remei de Guàrdia de Noguera; Sant Miquel de Moror i Sant Martí de Puigercòs. Cessarà com a Rector de Ribes de Freser i pobles veïns.
- **Mn. Jorge Armando Moncayo Adarme**, Administrador parroquial de les parròquies de la Mare de Déu Assumpta de Ribes de Freser; Sant Jaume de Queralbs, amb el Santuari de la Mare de Déu de Núria; Sant Martí de Campelles; Sant Serni de Fustanyà; Sant Cristòfol de Nevà; Sant Cristòfol de Toses; Sant Feliu de Bruguera; Sant Esteve de Pardines; Sant Vicenç de Planoles i Sant Cristòfol de Ventolà. Continua amb els serveis parroquials actuals.

Jubilació

- El Sr. Arquebisbe ha acceptat la jubilació del **M.I. Mn. Pau Vidal i Vidal**.

La Seu d'Urgell, 4 d'agost de 2021, memòria de Sant Joan Maria Vianney

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

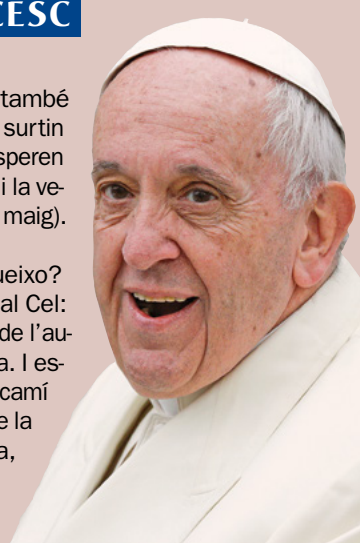

• **Pontifex:** «Desitjo donar les gràcies de cor a totes les persones que amb les seves ofertes, petites o grans, estan fent possible que molts germans i germanes necessitats puguin rebre la vacuna contra la Covid. El Senyor els beneeix!» (8 de maig).

• **Pontifex:** «“El que vulguem que ens facin els altres, fem-ho amb ells” (Mt 7,12). Volem ser escoltats? Escoltem. Necessitem que ens animin? Animem. Volem que algú ens cuidi? Cuidem-nos dels que no tenen a ningú» (10 de maig).

• **Pontifex:** «L'Esperit crida també avui a homes i dones perquè surtin a la trobada de tots els que esperen conèixer la bellesa, la bondat i la veritat de la fe cristiana» (11 de maig).

• **Pontifex:** «Quin camí segueix? Hi ha camins que no porten al Cel: els camins de la mundanitat, de l'autoafirmació, del poder egoista. I està també el camí de Jesús: el camí de l'amor humil, de l'oració, de la mansuetud, de la confiança, del servei als altres» (11 de maig).

La Mare de Déu d'Àneu, entronitzada a Esterri

Una còpia bessona de la imatge de Santa Maria d'Àneu que està al seu santuari, i que reproduceix l'original del s. XII destruïda el 1936, fou beneïda i entronitzada, en un acte presidit per Mons. Joan-Enric, el diumenge 8 d'agost, al temple parroquial de Sant Vicenç d'Esterri d'Àneu. Aquesta imatge és ofrena de la Sra. Maria Núria Danés, filla de l'arquitecte del Bisbat d'Urgell, l'olotí Josep Danés i Torras (1891-1955), que la tenia en propietat.

L'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives i el Rector de la Parròquia Mn. Andreu Rodríguez van presidir l'acte dins la Missa de Festa Major d'Esterri, amb l'emoció palpable de tots els fills de la Vall d'Àneu que hi van assistir, juntament amb la família Danés, la Consellera de Cultura del Consell comarcal, i els fadrins i fadrines de la Festa Major, i la Comissió de festes.

Mons. Vives va beneir la imatge solemnement a l'inici de la missa, i va destacar a l'homília l'amor que marca la vida del cristià, i la solidaritat que durant la pandèmia s'ha viscut i que ha de continuar ara amb la compartició de les vacu-

nes i l'ajuda als damnificats. I va destacar com en els Jocs Olímpics de Tòquio 2020, que es tancaven aquell dia, s'havien vist imatges molt commovedores d'atletes que s'ajudaven heroicament en moments de crisi o de caigudes, donant un gran exemple dels valors de l'esport. També feu referència a la promesa del Crist que qui menja del Pa de la Vida, aliment per al camí de la terra, no morirà mai, tindrà la vida per sempre i estarà unit a Ell. Hem de demanar la fe i viure-la amb coherència i amor. I hem de ser assidus a participar i menjar el Cos de Crist que ens perdona i ens fa fermes en la caritat.

Va destacar també la generositat de la Sra. Maria Núria Danés i la seva família, que regala ven a la Parròquia aquella imatge de Santa Maria d'Àneu. A partir d'ara es venerarà a l'església parroquial amb molta devoció.

El cant final dels Goigs va acompanyar la bella processó de tots els fadrins i dels presents davant la Sagrada Imatge de Maria amb l'Infant Jesús, per venerar-la amb una inclinació del cap, ja que no es podia besar la imatge per causa de la pandèmia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- **13** □ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [1Tm 2,1-8 / SI 27 / Lc 7,1-10]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i dr. de l'Església. Sant Felip, pare de santa Eugènia.
- **14** ■ **Dimarts** [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / SI 77 / Jo 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu.
- **15** □ **Dimecres** [1Tm 3,14-16 / SI 110 / Jo 19,25-27]. Mare de Déu dels

- Dolors; sant Nicodemus, mr.; santa Caterina de Gènova.
- **16** ■ **Dijous** [1Tm 4,12-16 / SI 110 / Lc 7,36-50]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebríà (Cipriano), bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).
- **17** ■ **Divendres** [1Tm 6,2c-12 / SI 48 / Lc 8,1-3]. Sant Robert Bel-larmi-

- no (1542-1621), bisbe de Càpua i doctor de l'Església, cardenal (jesuïta); sant Pere Arbués, prevere i màrtir a Saragossa; santa Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.; santa Hildegarda, vg.
- **18** ■ **Dissabte** [1Tm 6,13-16 / SI 99 / Lc 8,4-15]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant

- Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.
- **19** ■ **Diumenge vinent**, XXV de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 2, 12.17-20 / SI 53 / Jm 3,16-4,3 / Mc 9, 30-37]. Sant Feliu de Llobregat: □ Santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII); sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

• **Casal de joves a La Seu d'Urgell.** El grup de joves del casal parroquial d'estiu de La Seu d'Urgell va pelegrinar, el dijous 12 d'agost de 2021, fins a l'ermita de Sant Antoni del Tossal per netejar aquesta petita església que es troba en un turó pertanyent al municipi d'Alàs. Malgrat la intensa calor, els nois i noies caminaren els 5,8 quilòmetres que separen La Seu d'Urgell de l'ermita. En arribar, després de prendre un refrigeri, van netejar aquesta capella dedicada a Sant Antoni de Pàdua. Després van aprofitar la bellesa natural de l'indret per a reflexionar i pregar junts. Aquesta activitat forma part del Casal de joves «Born to Love», a la Parròquia de Sant Ot de La Seu, del 9 al 13 d'agost, dedicat a aprofundir en el tema de l'amor. A través de tallers, testimonis, jocs, cinefòrums... els joves van aprendre com estimar més la família, els amics, l'entorn, i a estimar més a Déu. Hi van participar 14 joves d'entre 12 i 16 anys, acompanyats per quatre monitores del Moviment Apostòlic de Schoenstatt i alguns pares i mares de la parròquia.

• **El joves d'Urgell participen en la tercera activitat d'estiu, al Santuari de Núria.** Un nou grup d'adolescents i joves dels grups Txt de les parròquies de Puigcerdà, Martinet, La Seu, Noves de Segre, Balaguer i Tremp han participat, des del 17 i fins al 20 d'agost, en la tercera ruta-pelegrinatge que la Delegació de Joventut ha organitzat aquest estiu. Aquesta ruta-pelegrinatge s'ha portat a terme al Santuari de Núria i els seus entorns, un dels indrets emblemàtics i de devoció mariana més importants de la diòcesi i de Catalunya. Han estat acompanyats per l'equip de monitors i intenció, encapçalat per la M. Carme Girart, coordinadora de la Delegació de Joventut i format també per la Sandra, el Lluís i l'Oriol.

Han estat uns dies de convivència, de pregària, de jocs, de reflexions i de comunió, en un entorn de gran bellesa, als peus de la nostra patrona la Mare de Déu de Núria. Han estat acollits per Mn. Joan Perera als espais que disposa la Casa de l'Església per a pelegrins al santuari, amb generositat i dedicació. Han pogut conèixer les Coves de Sant Gil, acompanyats per Mn. Emili Villegas, amb qui han celebrat l'Eucaristia. Han ofert la missa per la nostra germana Àneu Bellera, traspassada una setmana abans a causa d'un accident, pregant a Déu per intercessió de Maria, que l'aculli al seu sí misericordiós.

El viatge de retorn de les jornades de pelegrinatge l'han fet a peu per la vall de Ribes, per un retorn a casa amb les piles carregades per encetar el nou curs.

Diumente XXIV de durant l'any (B)

COMENTARI

«El Fill de l'home ha de patir molt»

És molt fàcil acompanyar Jesús quan és aclamat per les multituds però no ho és tant quan es tracta de compartir la seva passió i mort. Així podem entendre que després que Pere ha proclamat clarament: *Vós sou el Messies*, no acaba de copsar, després, el que diu Jesús: *El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort i al cap de tres dies ressuscitarà*. És curiós que Pere (i els altres apòstols) no recorden més que la passió; sembla com si Jesús no hagués parlat de resurrecció. En tot cas, la passió no l'entenen.

El concepte de Messies que tenen és molt diferent del de Jesús; segur que esperaven un Messies triomfal, que dominaria els seus enemics. Per això Pere vol fer-li entendre que va equivocat. Fixem-nos què diu el text: *Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo, a dir-li que té un fals concepte del Messies, que no ha d'anar a morir. I la resposta de Jesús és de les més dures de l'evangeli: Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu sinó com els homes*.

El camí de la creu és fonamental per a Jesús i també per a nosaltres: *Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi*. Aquesta és la forma de pensar de Déu. Per això també la primera lectura parla de passió: *He parat l'esquena als qui m'asotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades*. El servent de Déu també ha de passar pel dolor i el sofriment però sap que *el Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut*.

I sant Jaume a la segona lectura ens recorda que *si no hi ha obres, la fe tota sola és morta*. És molt fàcil dir: tu ets el Messies, pensant compartir el seu triomf; però en canvi, carregar-se la creu és més difícil; però només amb les obres demostrarem la nostra fe de la mateixa manera que *si a un pobre no li donen res del que necessita* les nostres bones paraules no li serveixen de res.

Ser cristià és agafar la nostra creu de cada dia i seguir Jesús.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,5-9a)

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'asotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut: per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat el jutge que em declara innocent. Qui vol pledejar amb mi? Compareguem plegats. Qui vol ser el meu acusador? Que se m'acosti. Déu, el Senyor, em defensa: qui em podrà condemnar?

▶ Salm responsorial (114)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen, a la presència del Senyor.*

Estimo de tot cor el Senyor: / el Senyor ha escoltat la meva súplica, / ha escoltat el meu clam així que l'invocava. R. M'envoltaven els llaços de la mort, / tenia davant meu els seus parany, / i dintre meu l'angoixa i el neguit. / Vaig invocar el nom del Senyor: / «Ah, Senyor, salveu-me la vida.» R.

El Senyor és just i benigne, / el nostre Déu sap compadir. / El Senyor salvaguarda els senzills, / jo era feble i m'ha salvat. R.

Ha alliberat de la mort la meva vida, / els meus ulls, de negar-se en el plor, / els meus peus, de donar un pas en fals. / Continuaré caminant entre els qui viuen, / a la presència del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 2,14-18)

Germans meus, si algú deia que té fe i no ho demostrava amb les obres, de què serviria? A un home així, la fe el podrà salvar? Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tingués ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: «Ves-te'n en pau, abrígat bé i alimenta't», però no li donés res del que necessita, quin profit li faria? Doncs, amb la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe tota sola és morta. Tu dius que tens la fe, jo tinc les obres. Doncs bé, si pots, demostra'm, sense les obres, que tens fe, que jo, amb les obres, et demostraré la meva fe.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 8,27-35)

En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se n'anà als poblets de Cesarea de Filip, i pel camí preguntava als seus deixebles: «Qui diuen la gent, que soc jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, d'altres, que sou Elies, d'altres, que sou algun dels profetes.» Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que soc?» Pere li respon: «Vós sou el Messies.»

Ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú. I començà a instruir-los dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà.» I els ho deia amb tota claredat. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo. Però Jesús es girà, renyà Pere davant els deixebles i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu, sinó com els homes.» Després cridà la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'evangeli, la salvarà.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,5-9a)

El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado. Mi defensor está cerca, ¿quién pleiteará contra mí? Comparezcamos juntos, ¿quién me acusará? Que se acerque. Mirad, el Señor Dios me ayuda, ¿quién me condenará?

▶ Salmo responsorial (114)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Amo al Señor, porque escucha / mi voz suplicante, / porque inclina su oído hacia mí / el día que lo invoco. R.

Me envolvían redes de muerte, / me alcanzaron los lazos del abismo, / caí en tristeza y angustia. / Invoqué el nombre del Señor: / «Señor, salva mi vida». R.

El Señor es benigno y justo, / nuestro Dios es compasivo; / el Señor guarda a los sencillos: / estando yo sin fuerzas, me salvó. R.

Arrancó mi alma de la muerte, / mis ojos de las lágrimas, / mis pies de la caída. / Caminaré en presencia del Señor / en el país de los vivos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 2,14-18)

¿De qué le sirve a uno, hermanos míos, decir que tiene fe, si no tiene obras? ¿Podrá acaso salvarlo esa fe?

Si un hermano o una hermana andan desnudos y faltos del alimento diario y uno de vosotros les dice: «Id en paz, abrígao y saciaos», pero no les da lo necesario para el cuerpo, ¿de qué sirve? Así es también la fe: si no tiene obras, está muerta por dentro. Pero alguno dirá: «Tú tienes fe y yo tengo obras, muéstrame esa fe tuya sin las obras, y yo con mis obras te mostraré la fe».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 8,27-35)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos se dirigieron a las aldeas de Cesarea de Filipo; por el camino preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que soy yo?». Ellos les contestaron: «Unos, Juan el Bautista; otros, Elías, y otros, uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Tomando la palabra Pedro le dijo: «Tú eres el Mesías». Y les conminó a que no hablaran a nadie acerca de esto. Y empezó a instruirlos: «El Hijo del hombre tiene que padecer mucho, ser reprobado por los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, ser ejecutado y resucitar a los tres días». Se lo explicaba con toda claridad. Entonces Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo. Pero él se volvió y, mirando a los discípulos, increpó a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanás! ¡Tú piensas como los hombres, no como Dios!». Y llamando a la gente y a sus discípulos les dijo: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque, quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mí y por el Evangelio, la salvará. Pues ¿de qué le sirve a un hombre ganar el mundo entero y perder su alma?».